

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 112 (2185)

Велико Търново, събота, 18 септември 1965 г

Цена 2 стотинки

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — НАЙ-ЖИВОПИСНИЯТ ГРАД

УТРЕ, 19 СЕПТЕМВРИ, от 9 часа преди обед в салона на Дома на Народната армия ще се състои очакваната с нетърпение съвместна сесия на Окръжния и Градския народни съвети „Велико Търново — исторически, културен и туристически център“. Във връзка с това тук публикуваме мисли на видни гости на града.

ИНТЕРЕСЪТ КЪМ НЕ-ГО започва още от XIX век. Учени и пътешественици пишат за своеобразните надкални къщи, за тесните и стръмни улици и отиват възвиза. Той е възлюбено за чужденците и скъпо родно огнище за своите.

„Търново е географска привличка и исторически шедевр“ — каза Б. Нюман. „Търново в Европа е истински уникум“ — пише К. Иречек, а Молтке отбелязва в дневника си:

„Никъде и никъга още не съм виждал по-романтично местоположение“. „Най-хубавият град в България“ — пише Ото Константин. „Най-живописният град в света“ — възкликва и австрийският професор Ревес. П. Б. Бакшич с възхищение казва: „Не може да се опише“. През XIII век византийският писател Никита Акоминат отбелязва, че „Търново е най-здравият и най-първият от всички градове под Хемус“.

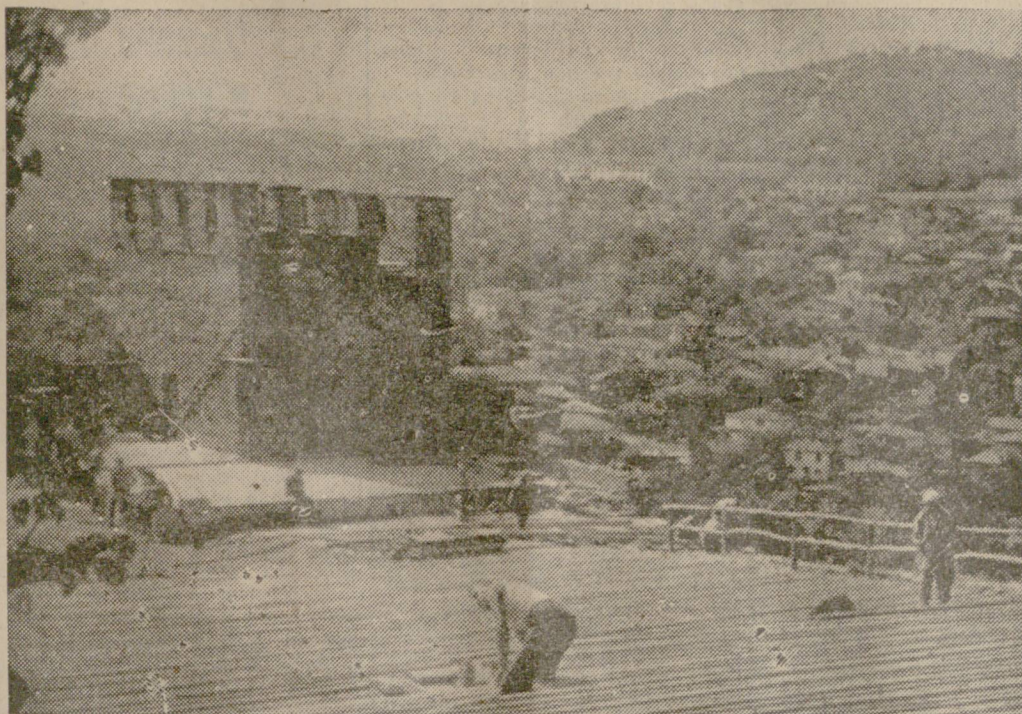
Феликс Каниц, посетил града през 1872 година, е оставил следното описание: „Местоположението на Търново е изненадващо. Пред нас се разкрива панорамата на Търново, която поражда с яркостта си блестяща картина на царския град, с живописните му зидове, кули, джамии, минарета, църкви, куполи, мостове, градини, скали и речни ивици. От стръмния бряг плавно една над друга се притискат в редици неговите къщи, дюкани, магазини и ханове. Улиците са страшно тесни и човек едва би повярвал, че там

хората намират достатъчно въздух да дишат.“

Не само чуждите пътешественици са възкликвали пред живописната гледка. Иван Вазов пише: „И като гледам тоя невероятен, невъзможен град, аз мисля, че пред мен стои видение, сон, измама за очите“, а поетът Пенчо Славейков на картинка, изпратена до професор Балабанов, пише: „Един фотографираният“.

И сега градът привлича посетителя с незабравимата гледка денем, с хилядите светлини нощем, отразени в чудното огледало на Янтра. Ето как то завладява и съветския писател К. Паустовски, който през 1960 г. гостува тук:

„Търново, това са къщите леко наставени една над друга сред стръмнини и пропасти, това са мостове, неочаквано прелитащи над реката от тунел на тунел, това са рицарски кули, дворци, великолепен музей, остатък от древни колони с надписи, манастири с богати стенописи, преградището Арбанаси, където старите къщи са по-страшни от крепости. Това са най-сетне нощите, шумни от равнини, непрекъснат глас на реката при големия брой светлини, неясно осветяващи приказната фасада на града“. Професор Антони Новак пише за Велико Търново, че е „град за художници и поети“, а съветският драматург Алексей Спешин потвърждава това мнение и допълня: „Удивителен град е Търново, създаден сякаш за художници и кинематографисти, които още не са го открили“. Не можем да отминем равнодушно и изказването на съветския професор д-р Е. Ю. Люшкин: „Търново поражда със своето многообразие, красота и оригиналност. Необикновено съчетание на новото със старото. Виждам съм много красиви градове в света, без да говоря за Москва и Ленинград, Киев, Тбилиси. Бил съм в Париж, Марсилия, Ница, Виена, Прага, Варшава и т. н., но Търново има свое неповторимо лице, свое пълно своеобразие. Изумителен е този град с неговите повторения си вид!“

Утре вечер тук, на естрадата край Балдуиновата кула, и на целия исторически хълм, ще оживят новите НА СНИМКАТА: Картина от последната шетня.

даден сякаш за художници и кинематографисти, които още не са го открили“. Не можем да отминем равнодушно и изказването на съветския професор д-р Е. Ю. Люшкин: „Търново поражда със своето многообразие, красота и оригиналност. Необикновено съчетание на новото със старото. Виждам съм много красиви градове в света, без да говоря за Москва и Ленинград, Киев, Тбилиси. Бил съм в Париж, Марсилия, Ница, Виена, Прага, Варшава и т. н., но Търново има свое неповторимо лице, свое пълно своеобразие. Изумителен е този град с неговите повторения си вид!“

ПРЕД ДЕНЯ НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ

НОВИ КОНСТРУКЦИИ МАШИНИ

Докато в основните видове строителни процеси има значителни постижения в механизирването и автоматизирането им, то при довършителните работи относителният дял на механизирания труд е съвсем малък.

Сега при полагането и шлайфането на мозайки в жилищното, културно-битовото и фабрично-заводското строителство се използва ниско производителен ръчен труд. Пуснатите в експлоатация мозайкотъркачки, производство на различни промкомбинати, са с незадоволителни експлоатационни показатели и далеч не удовлетворяват нуждите на строителството. За това на работниците от Базата за техническо развитие „Стройпътмаш“ при ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец бе възложено чрез държавния план за технически прогрес да конструират нови модели мозайкотъркачки машини.

След направените проучвания на произведените подобни машини в СССР, Полша, ГДР, ГФР и др. бяха разработени идеите и техническите проекти на новите конструкции. Приет бе типов ред от три вида мозайчни машини: двудискова мозайкотъркачна машина за големи площи, едnodискова мозайкотъркачна машина за малки площи и стълби.

Ща и ръчна мозайкотъркачна машина

По своите технико-икономически показатели новите машини се изравняват с произведените в Западна Германия „Рекорд Е“ и „Рекорд-супер ЕВ“. Творческият колектив на Базата за техническо развитие вече изработи опитните образци на новите машини. До края на септември ще се завърши експлоатационното им изпитание, а след това в Михайловград ще започне серийното им производство.

Христо Демирев

Данорити за ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА

ГОДИШНИЯТ ПЛАН ИЗПЪЛНЕН

На 16 септември в 11 часа в Цеха за плоскостни при ДИП „Елба“ в Елена работата бе преустановена, машините заглъхнаха. Пред насъбралите се работници ръководителят на цеха Иван Боянов съобщи очакваната от всички радостна вест: годишният производствен план е изпълнен. Произведени са 1000 кубически метра плоскостни. За 8 месеца работниците от цеха са реализирали 8400 лева печалба. Икономисани са 1605 лева от спомагателни материали.

Дял за постигането на тази хубава трудова победа имат бригадите на Илия Стефанов и Ив. Бошнаков.

На тази сбирка колективът даде ново обещание. До края на годината да произведе 200 куб. метра плоскостни над плана и да осигури още 3000 лева печалба.

Студентски бригади

От вчера ширните кооперативни ивни и отрупаните с плод лозя и градини се огласиха от звънките гласове и песни на весели и жизнелюбни студенти. Само от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ във Велико Търново бяха изпратени за различни места в окръга над 760 комсомолци-студенти. В помощ на ТКЗС и консервното предприятие в гр. Полски Тръмбеш заминеха 100 студенти, на кооператорите от с. Дъско с 100, в с. Ресен 87, Бяла черква 80, Върбовка 75. В продължение на две седмици те ще помагат за прибирането на богатото плодородие.

Близко 600 студенти бяха изпратени и от ВФСИ гр. Свищов.

Сърце и майсторство

Малко дни остават до откриването на изложбата на младежкото техническо творчество и майсторство, организирана от Градския комитет на Комсомола в Горна Оряховица. На нея комсомолското дружество при общарската кооперация ще се представи с шест нови модела дамски обувки, два модела чанти и два модела куфари.

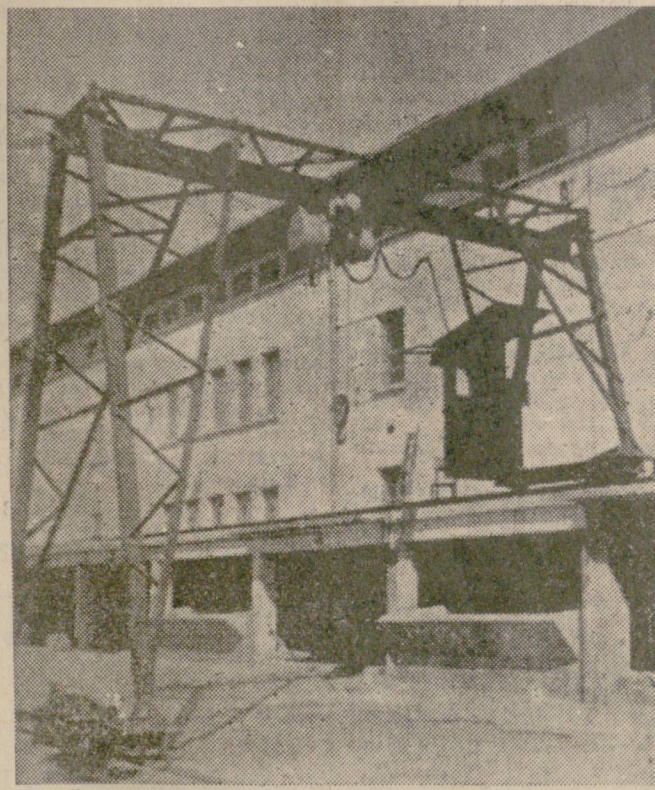
При изработването на обувките голямо старание положили комсомолците К. Маринов, Хр. Недев, Ил. Йоргов и И. Георгиев. Отличават се с майсторство си при изработването на чантите и куфарите Ал. Алиев, М. Добрева и Р. Гарибова. Качеството и външният вид на експонатите, направени от комсомолците в ТПК „Освобождение“, ще задържат посетителите по-дълго време пред тях, защото в тях е вложено и сърце и майсторство, и младежко дръзновение.

Мария Шалаверова
от Обществена редакция на „Ворба“ в Горна Оряховица

С ГОЛЯМ ЕФЕКТ

ПОДГОТОВКАТА за новата гроздоберна кампания в Държавния винарски завод — Павликени започна отрано и вече е в своя край. Заводът приспособи през това лято при четири от своите изби — Павликени, Бяла черква, Върбовка и Лещерица — устройства за безбалажно транспортиране и механизироване на гроздето, но и значително увеличава производителността на труда. Въпреки че за производствеността, обаче, ще се разреши напълно с доставянето и монтирането на нови, по-мощни гроздоберни машини с капацитет поне 20 тона в час, с каквито заводът ще се снабди през следващата гроздоберна кампания.

Г. Мусински

ЕМИЛ РОЗИН

Търновград...
Искам миг да си вътр,
който бие над нощния бряг!
И надул
безпоощно
платната
да възкръснеш из древния мрак...
Захвърли
всяки прахнини доспехи!
Сам от търновско вино пиян
аз царувам под твоите стрехи
и спасявам царя Шимман!
Погледни!...

Долу стене морето.
Сгълхна тропота на конете,
торжествува народът честит.
Тържествува...
А мен ме разкъсва

ПРИКАЗКА

мюсюлманска отровна стрела.
Свърши виното... Вече е късно.
И не знаят где е дошла.
И премрежил очи аз те виждам
как изгряваш над дивния бряг.
Като чайки звездите ти слизат
да изпратят своя моряк.
... Търновград!
Ах, прости ми... излъгах!
Аз не бях никакъв цар!
Просто с твоите воини тръгнах
да запаля спасената жар!
Пак под звездния купол греет
твоят мраморен, златен дворец...
Долу лудо морето пее:
Цар е...
Цар е...
Царевец...

НА ЖИВОТНИТЕ — ОБРАБОТЕНИ ФУРАЖИ!

Една от най-важните задачи в животновъдството, която стои пред стопанските ръководители, специалистите на ТКЗС, ДЗС и животновъдите е изпълнението на плана в животновъдството и доброта подготовка на животните за излизването им. Тази задача не може да бъде решена, ако животните не се хранят добре. В това отношение затруднения са твърде големи. Поради неблагоприятните климатични условия, произведените фуражи, особено концентрираните, са недостатъчни. В недостиг е и зелената храна.

Но опитът от редица години показва, че и при такива затруднения ТКЗС и ДЗС могат не само да изхранят животните, но и да получат от тях запланираната продукция. Най-голям резерв в това отношение е обработката на фуражите и преди всичко на грубите — сламата, царевичната и др. Чрез запарване и меласиране хранителната стойност на грубите фуражи се повишава с около 20—25 на сто, а при използване на карамид тези фуражи повишават и протеиновата си стойност с 10—20 на сто. Много добри резултати дава третирането на царевичния силаж с амонячна вода. При изхранването на такъв силаж се повишава прирастът на говедата със 150—200 грама и млечността на кравите.

Пълноценното и ефективно хранене на свинете и птиците през тази година налага наличните, макар и недостатъчни, количества концентриран фураж да се изхранват изключително под формата на комбинираните смеси. Дажбите за свинете-майни и птиците на всяка цена да се обогатяват с дрождирана царевична ярма, сено брашно, храни от животински произход, похляпал ечемик и др.

Голямо значение при изхранването на животните имат минералните вещества и минералното подхранване. На него предстоящи обобрен период трябва да се отдаде не по-малко внимание. Прибавката, например, на 1 грам меден сулфат на 1 килограм концентриран фураж повишава оплодотворяването на храната и прирастът при прасетата с 10—12 на сто. Едновременно даване на биовит и меден сулфат може да даде

още по-добри резултати.

Нито килограм необработен фураж на животните! — такъв трябва да бъде ежедневието лозунг на всяко стопанско ръководство, на всеки специалист и животновъден бригадир, на всеки животновъд. Оценявайки голямото значение на този въпрос, ТКЗС в Обединение, Павликени, Джулюница са пуснали в действие всички фуражни кухни и това е една от основните причини да се изпълнява графикът за млекодоен.

Но не навсякъде е така. В много стопанства сега меласират сламата, но как? То става ръчно, по най-примитивен начин. В същото време фуражните кухни в ТКЗС Козлевец, Ореш, Балван, П. Тръмбеш, Страхилово, П. Сеновец, Върбовка, Кесарево, Сушица не работят. Нима тези стопанства разполагат с излизващи от храни? Не, но липсва убеждение в ползата от това важно и ефективно мероприятие, липсва желанието и много предприематели и специалисти на ТКЗС да се главоблъзят с допълнителни работи, подхранване от самоукопяване, че златата е още далече, а засега криво-ляво добитъкът се залягва с малко цвеклов лист или царевичка.

Голяма е отговорността на председателите на ТКЗС, в чието стопанство строителството, завършването и оборудването на новите фуражни кухни изостава. А такива примери има и ТКЗС П. Тръмбеш, Д. Оряховица, Ресен, Д. Липница, Златарица, П. Сеновец, Борово, Тук е крайно необходима намесата на общинските партийни комитети. Всякакъв либерализъм е вреден за животновъдството.

Беше време, когато ръководители и животновъди трябваше да се убеждават в ползата от обработка на фуражите, защото нямаше опит. Сега задачата е поставена и тя трябва да се изпълнява от всички без изключение. Всяко протакане или формалното и извършване е вредно, както за ТКЗС и ДЗС, така и за народното стопанство. Трябва да се положат всички усилия, въпреки трудностите, добитъкът да бъде зазимен в добро телесно състояние и да се получи планираната продукция от животновъдството.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — ЦЕНТЪР НА МЕЖДУНАРОДНИЯ ТУРИЗЪМ

СЛАВАТА на град Велико Търново като забележителен исторически, архитектурно-художествен и културен център от миналото и в наши дни расте. Расте и интересът на наши и чуждестранни гости към него.

Във връзка с превръщането на града в международен туристически център се правят редица предложения, подхващат се хубави идеи. Естествено, те ще бъдат проучени най-внимателно от сесията на Окръжния и Градския народни съвети на 19 т. м. Искам съвсем накратко да споделя някои мисли за онова, което по мое мнение е необходимо да бъде извършено още до 1970 — 1975 година, за да може град Велико Търново действително да отговори на чудните и интереса на своите гости и стане наистина международен център за туризъм.

За входовете на града

ПРИ ВЛИЗАНЕТО В ГРАДА по магистралата от София се проектира в района на бензиностанцията, до Беляковската чешма и до ТПК „Метал“, да се направят: маркиращ вход на пилон с надпис, цветни светлини, посочващи стрелки, две автобусни спирки с бюфет за окололвръстната автолиния, надлез-подлез при пресечката с Шемшево шосе, автосервиз при бензиностанцията, обществен гараж при Беляковската чешма и при „Качица“, малък къмпинг към сервиза. Но тук са необходими още подобрения на видимостта и пропускателната способност на хоризонталната и вертикалната крива, както и на ширината на пътна част. Наложително е също така създаването на приятна крайпътна градска обстановка, изместването на транзитния път в извънградската територия — южно от ТПК „Метал“ и ДИП „Победа“, за да се изведе до моста на р. Янтра, което да се

съгласува с предстоящото коригиране на пътя София — Варна.

Влизането от Стара Загора при пивоварната фабрика „Балкан“ е някак опушено. Кръстоустието е твърде сложно и опасно. Ошо по-труден и опасен за преминаване ще стане този пункт след пускането в експлоатация на участъците Габрово — Дряново — Велико Търново и Нова Загора — Велико Търново през Хайнбоаз, което е предстоящо.

Предстои на базата на приетия конкурсен проект да се разработят проекти и се построи бирария, обществен гараж, автомивка, спортен комплекс и плувна база в района на гара Велико Търново, възведена минашка към гарата, нова приемна сграда на гарата, корекционна предпазна дига по десния бряг на реката.

Връзките между двете автомагистрали трябва да станат на различно ниво, с т. н. „уши“. Особено внимание изисква пунктът при строящата се автогара и влизането на движението по ул. „Хр. Ботев“ и по новия вариант на транзитния път от Русе, който ще минава при тунела под гарата и по левия бряг на р. Янтра. Тук са необходими още подобрения на осветителната мрежа, на маркиращите знаци, на озеленяване подхода от с. Дебелец и през Дълга лъка. Наложително е изграждането на автобусни спирки и на малък язовир с бирария на Присовското дере.

При пристигането от Варна пред гостите се открива една неповторима панорама на града през дена и една незабравима гледка през нощта. Едно малко вмешателство и подобрение на природните дадености в този пункт ще доведат до обстановка, която винаги ще остава трайни спомени у гостите. На това място би следвало да се създаде хотел с къмпинг, малка бензиностанция, както и добре оформена с перголи и сенсичи кътчета панорама площадка. Маркиращите знаци, пилони, цветни светлини, посочващи пътни знаци и малък парк ще допълнят картината на тази приказна гледка.

Влизането в града по пътя от Русе крие в себе си най-много романтика. Прохладният и девствен Дервент предлага безброй възможности за бирария и крайпътни търговски павилиони, за малки бензиностанции, за почивни кътове, мотели, къмпинги, автомивки. Бъдещият мост над пътя, реката и жп линия при входа на Радиозавода с множество светлини и няколко арки ще стане характерна особеност за тази част на града и ще осигури най-пряка връзка с Горна Оряховица и зоната на Месокомбината.

Особено стопанско значение има предвиденият тунел за автомагистрала Русе — Юг под Велико Търново. Тунелът може да бъде оформен така, че 600 метровата му дължина да бъде благоприятна, а не отежняваща. Този е най-тревожният пункт от градския и извънградския транспорт, на който (въпреки големите усилия на великотърновци) досега не е даден ясен ход за решаване. Редица институти, като Главно управление на пътищата, ИПП „Пътпроект“ и др. в София не са убедени, че този

проблем е особено тревожен и че отлагането на неговото решаване преминава вече границата на допустимото. А какво е положението сега? Улица „Опълченска“ е претоварена с автомобилно движение, нейната пропускателна способност е преминала. По нея е единствената възможност за транзитно преминаване Русе — Стара Загора, което асъщност минава по единствената (и то главната) улица на града. Твърдението, че имало по-тревожни, по-конфликтни и по-неотложни нужди и пътни участъци не е убедително за отлагане решаването на въпроса с тунела под Велико Търново, още повече, че автомобилният трафик ще нарасне няколкократно.

Пътища и улици

ПО ПРОБЛЕМИТЕ на пътищата и улиците в града и до забележителните паметници на културата не е работено достатъчно. Улиците в града имат изключително живописен характер на застройката си, на културната си архитектура и архитектурна рамка, но те имат твърде лоши настилки, които ги правят лоши улици и те изпълняват добре своето предназначение.

През Велико Търново преминават две важни автомагистрали от София за Варна и от Русе за Стара Загора. Натовареността на двата пътя не е стигнала своя предел и върховата си пропускателна способност (извън града). Състоянието на пътните им части, вертикалните им и хоризонталните криви, както и пътните им съоръжения имат сериозни недостатъци, отстраняването на които е належащо. Необходимо са някои неотложни корекции при западната бензиностанция, при ул. „Н. Габровски“, при големия мост на р. Янтра и жп линия, при разклона за „Трудов фронт“ и за Малък Чифлик. Необходимо са подобрения и при Радиозавода пред северния вход, при северната бензиностанция, (при сондата), при мелниците в Дервент, при разклона за с. Присово.

При предстоящата ревизия на автомагистрала София — Варна вероятно ще бъдат направени предложения за подобрение на ширината на пътна част, вертикалните и хоризонталните криви, пътните знаци, озеленяването, маркирането, осветлението, автобусните спирки, пътните съоръжения и други.

По извънградските пътища. Към този пункт следва да разгледаме пътищата до Беляковец, Шемшево, Малък Чифлик и особено до Арбанаси. Тази категория пътища не се отнася пряко до бъдещето на Велико Търново като туристически център, но една значителна част от тях ще се ползват от гостите и туристите.

Техническото състояние на тия пътища не е добро, а за някои участъци е напрано лошо.

В следващите няколко години трябва да бъдат изградени пътищата до Малък Чифлик до Килифор, Килифор-Звезда, ДИП „Васил Мавриков“, — Килифор — радиорелейна кула, до Беляковската чешма до Карталя и до Орела, от мелницата през Преображенския манастир до разклона за Дълга лъка, от гара Трапезица до манастира Света Троица, до Капнишкия манастир и до Никополска ад Иструм.

По старинните улици и алеите в околностите на паметниците на културата има практически да се работи твърде много.

На първо място това са алеите на историческия парк Царевец и Трапезица, на Света гора и за Зоопарка на Света гора. Тук трябва да се отнесат и пътищата до къмпингите и мотелите.

Тахното строителство следва да започне веднага и да завърши до 1970 година. Особено внимателно да се подходи към главната улица на града. Тя следва да се очисти от транзитното движение, да получи подобрения в пътна част. Успоредно с това трябва да се реализират предвиденията на новия градоустойтвен план на старинната част.

Най-съществено място в грижите и работата по улиците на Велико Търново, като център за международния туризъм, трябва да се отдели на улиците на старинната част на града. Разбира се, въпросите ще бъдат съгледни до предварително решаване на водопроводите и канализациите, на ефектното осветление в духа на старинната архитектура, до архитектурната рамка, но в случая пътна част е интересен момент в това отношение. Международната практика доказва, че поддържането на неудобни за практически ползване старинни пътища настилки е скъпо, неправ-

тично, и не добро (неправилно) решаване на проблема. Напоследък някои градове са направили опит да възстановят (и поддържат) старинни пътища настилки. Други са премахнали старинните и са направили нови съвременни (паважни, асфалтови, бетонови, кетенови и др.) настилки.

Във Велико Търново обект на внимание в това отношение ще бъдат ул. „Гурко“, ул. „Въстаническа“, ул. „Ив. Панов“, ул. „Н. Златарски“, ул. „Ст. Денчев“, ул. „10 февруари“ и арбанашки улици.

Все в същия ред на мисли може да се каже за разклона за ДИП „В. Мавриков“ и за гара Трапезица, за пътя за „В. Мавриков“ (през кв. „Асенов“) и по бента на р. Янтра, за създаването, изграждането и оформлението на улиците „Кирил и Методий“, „Работническа“, „Резервоарска“, „Янаки Дончев“, „Г. Ракowski“, „Максим Райкович“, „Медникарска“, „Коло Фичето“, „Пролет“, „Янтра“ и други.

Битово обслужване

ОСОБЕНО ВАЖНИ са въпросите по посрещането и битовото обслужване на гостите на града. Те не се отнасят само до търговията и общественото хранене. Оттова къде и как е нощувал гостът на града остават твърде често приятни или неприятни спомени. Как стои този въпрос във Велико Търново?

В настоящия момент за туристите и гости са предоставени само 779 легла, от които едва 245 годни за гости-чужденци.

Трябва да се съобрази, че хотелските легла през 1965 година в сравнение с 1964 г. не само че нямат прираст, а чувствително са намалени във връзка със събирането на хотелите „Янтра“ и „Шипка“. През 1964 г. СП „Комунални услуги“ разполагаше с 205 легла, а през 1965 година само със 74 легла.

Леглата, с които градът разполага сега, далеч не задоволяват нуждите за настаняването на чужденците. Досега групи, договорили с маршрут през Велико Търново, се настаняват за нощуване в Казанлък, Габрово, Търговище и Лясковец. Техният брой е над 250 души дневно. Освен това отказва се ежедневно на около 150 чужденци, които искат да дойдат от „Златните пещици“ на еднодневна екскурзия във Велико Търново. Не могат да бъдат настанявани и значителен брой чужденци, които не са включени в групите на „Балкантурист“, а пътуват със собствени коли.

За да бъдат решени нуждите от хотелски легла във Велико Търново предлагаме следното:

Да се изгради на Боруна хотел на „Балкантурист“ с 400 легла на обща стойност 1 600 000 лева;

Хотел на СП „Комунални услуги“ с 300 легла на стойност 900 000 лева да бъде построен срещу стария пазар или при началото на улица „Гурко“;

Да се подобри състоянието и наопазят съществуващите хотелски стаи в Преображенския манастир с оглед част от тях да бъдат ползувани и от чужденци. Да се реставрират цялостно изоставените манастирски килии и корпуса северно от църквата. Реставрацията трябва да стане през 1966 година. След извършване на горното и осигуряване на необходимото количество вода, в манастира могат да бъдат настанени около 70 чужденци.

Окръжният музей във Велико Търново да предоставя през туристическия сезон на ДСП „Балкантурист“ реставрираната жилища сграда Хаджи Костовата къща в Арбанаси за приемане в нея на чужденци.

Да се изгради северно от манастира „Св. Никола“ хотел с 40—50 легла и ресторант с поглед към Велико Търново.

Да се изградят през 1967 година две вили в Арбанаси за настаняване на чужденци. За целта да се отчуждят някои от парцелите към улицата, водеща за манастира „Св. Никола“.

През 1966 година да се увеличи броя на леглата в частните квартири от 300 на 500, от които 150 подходящи за настаняване на чужденци.

След изпълнение на горните предположения и завършване на строящата се вече 17-етажен хотел, общо хотелските легла във Велико Търново, в т. ч. и в Преображенския манастир, ще нараснат на 2500. От тях за нуждите на „Балкантурист“ 1500 легла, а останалите 1000 легла ще се ползват от наши туристи.

Изграждането на мотели е възможно в една по-продължителна перспектива в района на надлалите скали пред с. Малък Чифлик, при западната бензиностанция, пред Преображенския манастир. Утвърден е проект и

започва строителство на мотел със 100 легла в района на Света гора, между Автомагистралата и пътя за ресторант „Света гора“.

Съвременно

обществени сгради

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНАТА ПАНОРАМА на стария град, към който вече се прибавя една част от съвременния град все още липсват корпусите на редица представителни сгради и обекти. Не се чувствуват в градския силует необходимите административни сгради, учебни заведения, особено хотели. Не са осигурени за сегашния и бъдещ туристически център — съответните театрални, културни, клубни, музейни, изложбени и др. сгради. Липсват летни заведения за културни развлечения на гостите на града, освен недостатъчната търговска дейност, която също би могла да устрои гостите така, че да не им се напусна нашия град.

Наистина в това отношение се работи. Новите градоустойтвени разработки предлагат някои от изброените необходими сгради.

Предвижда се конкурс за проектиране на широкоформатно кино в центъра на града между банята и пощата до края на 1965 година. Към киното се предвижда биотет-кладарница, търговска дейност, ресторант-градина с тераси с поглед към старинната част на града.

Предстои е организирането на строителството на младежкия дом.

Освен това необходимо и възможно е да бъдат изградени лятно кино, западно от народния музей, на мястото на старата рухнала църква „Св. Спас“, кино-естрада на Света гора съгласно проекта, кино-зала в западната част на града на вторичния център, съгласно градоустойтвения план, дом на техниката и на културните дейци — на външа между улица „Читалищна“ и улица „Ив. Вазов“, Етнографския музей — и на изкуствата и занаятите, музей на социалистическото строителство. Да се устрои нова картина галерия в сегашния Градски народен съвет, подхожди места, изложбени зали, представителна сграда за чуждестранен туризъм на СП „Родина“, „Турист“ и Турист-клуба в централната част на града. Необходимо е да се предвиди и устрои удобна площадка за хеликоптери в близост с приемната сграда за чуждестранни туристи, да се проектира и изгради в подхожди обстановка нова приемна гара Велико Търново, да се предложи внедряването изцяло на дизелова тяга по жп линията през Велико Търново, да се подобри обстановка около гара Трапезица. Да се изградят нови автобусни спирки за отправните крайградски автолинии.

Необходимо е и ще бъдат проучени възможностите за проектиране и изграждане на мостове, минашки, възведени мостове, ескалатори и др. транспортни съоръжения: от гара Трапезица до пл. „Велчова Завера“ ескалатор лифт. От ул. „Гурко“ до Боруна — възведен мост, от Боруна до Света гора — лифт, от автогарата за гара Велико Търново — възведен мост, от парка „Царевец“ към парка „Трапезица“ възведен мост за преместване на малки групи, от центъра за Карталя, от приемната сграда за чуждестранни туристи до предполагаемата хеликоптерна площадка на Карталя и до парка — лифт.

Пряват се проучения за изграждане на спортни съоръжения.

Необходимо е да се ускори изграждането на битовия комбинат на ТПК съгласно утвърдения проект, да се ускори проектирането и изграждането на битови комбинати на Градския прокомбинат на пл. „В. Завера“ и ул. „Д. Иванов“, да се проектират и изградят няколко клона за ППТ услуги, да се проектират и устроят няколко приемни бази за групи екскурзанти: в Килифор, на Царевец, на Трапезица, на Света гора, при Преображенския манастир. Предвижда се да се устроят няколко старинни сгради по ул. „Гурко“ като страноприемници, като механи, като старинни крчми, както и да се организира производството на сувенири по технологията на старинни занаяти, изкуства, цветове, модели и прочие.

Особено целесъобразно ще бъде да се оформи една проектантска група към Градския народен съвет, която да работи изключително проекти за строителството и оформлението на Велико Търново.

Необходимо е изработването на значка-герб на Велико Търново. Възможно е пускането на серии марки за Велико Търново, издаване на сборници и др.

арх. Трифон ТУНЕВ
главен архитект на Велико Търново

Чаровно Велико Търново! Вековете не само, че не намаляват твоето величие и прелесть, но те засилват още повече обаянието и неповторимостта ти!
Изглед от улицата, която носи името на славния руски полководец-освободител генерал Гурко.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

СЪВМЕСТНАТА РАБОТА С БЗНС

Непосредствено след деветосептемврийската победа за укрепване на народната власт, за мобилизиране силите на трудещите се и активното им участие в политическия и стопанския живот в района на община Церова кория огромна роля изиграха първичните партийни организации и местните земеделски дружини. Укрепването на морално-политическото единство между комунисти и сдружени земеделци бе основна предпоставка за изпълнението на партийно-политическите, културно-масовите и стопанските задачи.

За съветници в Общинския народен съвет трудещите се посочваха и избираха най-добрият, ползващи се с авторитет комунисти и земеделци. Под ръководството на Партията комунистите и сдружените земеделци подобряваха единейството си. Със своите инициативи те увеличаха трудещите се и интелегентната за бързо и организирано разрешаване на местните въпроси — изграждане на ТКЗС през 1948 година в селата Миндия и Капиново, а по-късно и в другите села; благоустрояване на населените места с прокарване на пътища; построяването на здравен дом и фурна в Миндия, на читалищни домове в Капиново и Церова кория, на търговска сграда в Пчелище и на много стопански сгради. Радиоминици бяха две села и в процес на радиифициране са още две. Най-крупното мероприятие, извършено с участието на цялото население след Девети септември, бе построяването на железопътна линия, която минава през района на селата.

Съвместната работа между партийните бора и ръководствата на дружествените организации е многостранна. Тя се изразява в провеждане на партийно-политически и културно-масови прояви в селата, за възпитанието на трудещите се в преданост към Партията, любов към народите на Съветския съюз, за насаждането на комунистически добродетели в

обществото и в семейството. Подготовката и отпразнуването на всенародни празници, като Първи май, Девети септември и други, съпроводени с народни увеселения, става по предвидено изготвена съвместна програма на партийните организации и дружбите.

Израз на единейството между комунисти и сдружени земеделци е създадената традиция да се организират червено-оранжеви вечери. Те са насочени към запълване и осмисляне на свободното време на голяма част от населението през зимните месеци. Тези вечери осигуряват и средства за обзавеждане на клубове и закупуване на инвентар. Изнасят се пиеси от името на партийните организации и дружбите. Най-хубави червено-оранжеви вечери стават в Пчелище, със секретар на партийната организация П. Кършев и дългогодишен председател на местната земеделска дружба и на Общинското ръководство на БЗНС Петко Каназирев.

По предварително уточняване от ръководствата и организациите в системата на партийната просвета се включват бригадири, звеноводи и добри производители — членове на БЗНС, които заедно с комунистите увеличават своите знания, запознават се с вътрешното и международното положение. В школата с партийния и стопанския актив участвуват 19 комунисти и 7 сдружени земеделци. В нея се изнасят лекции за комунистическото възпитание на трудещите се и са разглеждани основни въпроси на техническия прогрес в селското стопанство.

В процеса на изграждане, укрепване и уедряване на ТКЗС през 1959 година начело на по-

левните и животновъдните бригади бяха издигнати като бригадири комунисти и сдружени земеделци с дългогодишен опит, хора, които милеят за кооперативното, които живеят с болите и нуждите на кооператорите.

За по-нататъшното изпълнение решенията на Осмия конгрес на БКП, решението на XXX конгрес на БЗНС и на Майския пленум на ЦК на БКП ние ще се стремим да подобрим и конкретизираме още повече съвместната работа, ще се подготвим някои форми на съвместна работа между партийните и дружествените организации, за издигане на тяхната роля. Партийният комитет ще помогне на организациите в Капиново и Церова кория да преодолеят съществувашите слабости в съвместната работа с БЗНС, а организациите в Пчелище и Миндия ще обменят своя опит.

В приетите на 2 юли т. г. съвместни мероприятия на Общинския партийен комитет и Общинското ръководство на БЗНС се отдели голямо внимание на съвместната работа между ръководствата и организациите на БКП и БЗНС, за разширяване и внедряване културата на земеделието, за развитието на високопродуктивно животновъдство, за внедряване на челини опит и новостите в ТКЗС, за подобряване политическата работа и повишаване трудовата активност на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти, за разгръщане на повече битови и благоустройствени мероприятия, трудови инициативи и др.

Петър ПЕТРОВ
секретар на Общинския партийен комитет в Церова кория

В нова училищна сграда

Учениците от Средното политехническо училище в град Елена започнаха учебната година в нова сграда. Това бе най-хубавият подарък в първия учебен ден.

Просторни и слънчеви са учебните стаи, в които занятията ще се водят на една смяна. Това ще благоприятства и за работата в извънучебните форми. Удобни и съобразени с най-новите изисквания са и кабинетите, физкултурният салон. Към училището има баня, придалено е и 50 декара опитно поле за производствена дейност.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Елена

В тоя ден между стотиците посетители на старопрестолния Велико Търново са и кооператори от Ряхово, Русенско.

ИЗКУСТВЕНОТО ОСЕМЕНЯВАНЕ НА СВИНЕТЕ

ПРЕЗ ПОСЛЕДНОТО десетилетие изкуственото осеменяване на свинете започна все по-широко да се внедрява в масовата практика както в социалистическите, така и в капиталистическите страни. В Съветска Украйна, например, ежегодно се осеменяват стотици хиляди свине-майки. У нас доскоро осеменяването на свинете беше въпрос само на научни проучвания. Едва през последните две години то започна постепенно да навлиза в свинефермите на ТКЗС и ДЗС. През 1964 година общо в страната бяха изкуствено осеменени 5235 свине-майки, а през настоящата година се очаква да бъдат осеменени около 15 000.

Изкуственото осеменяване на свинете създава възможност за бързо подобряване на свинефермите и намаляване себестойността на продукцията от него. При естественото заплъждане в една свинеферма, примерно с 400 майки, е необходимо да се поддържа 30—35 нерези, докато при изкуственото осеменяване за същия брой свине са необходими 4—5 нерези-производители и един нерез-пробник. За гледането на 35 нерези през годината ще се изразходват около 2200 лева фонд „Работна заплата“, докато за един гледач на нерезите при изкуственото осеменяване, който същевременно ще бъде и помощник на техника-осеменител, ще се изразходват около 1200 лева или ще се реализират 1000 лева икономии. Освен това ще се икономиса и концентриран фураж, с който могат да се изхранят около 60 крави.

От друга страна изкуственото осеменяване ни дава възможност да се използват нерези с висока племенна стойност, проверени по потомство, което ще ускори развъдно-подобрителната работа в свинефермите и желаното направление. Прилагането на изкуственото осеменяване предотвратява разпространението на редица заразни заболявания по свинете, преносители на които най-често са нерезите. Въобще много са предимствата на изкуственото осеменяване, които във всички случаи водят до икономически и зоотехнически ефект в свинефермите.

Често пъти се смята, че изкуственото осеменяване е само технически метод и за успешно то му прилагане е необходимо само усвояването на техниката на осеменяването. Това погрешно разбиране в повечето случаи води до получаване на лоши резултати. Изкуственото осеменяване на свинете е сложен биологичен процес, който изисква основно познаване на биологичните особености на размножаването, на физиологията и патологията на мъжкия и женския полов апарат, както и на условията за неговото прилагане.

За да започне изкуствено осеменяване на свинете в дадена ферма, и то да бъде резултатно, е необходимо да се създадат подходящи условия. За настаняването на пункта за осеменяване следва да има специална постройка или да се приспособят налични помещения в непосредствена близост със свинефермите. За разлика от пунктите за осеменяване на крави, пунктът за осеменяване на свине трябва да представлява една малка станция с лаборатория, случна зала за получаване на семенна течност, помещение за нерезите и зала за осеменяване на свинете.

Стаята за лабораторията да бъде с дъсчен под с размери не по-малки от 4 на 4 м, да е светла и да може да се затопля при нужда. В нея да има инсталирани не по-малко от 3—4 контакта. Случната зала за по-

лучаване на спермата да е просторна, покрита с циментови настилки и бланж цокъл на 1,5 м по стените. В нея при всички случаи да има чешма с течаща вода за измиване. В контакт със случната зала се поставят нерезите-производители в помещение с единични и групови боксове, като за всеки нерез се осигури площ не по-малка от 6—8 кв. метра. Залата за осеменяване на свинете може да бъде до самия пункт или на по-далечно разстояние, но при всички условия колкото се може по-близо до свине-те-майки. Тя също следва да се застели с циментова настилка и да има бланж цокъл. Да има най-малко един контакт за приготвяне на водна баня за спермата, непосредствено преди осеменяването.

За нормалния ход на работата всеки пункт за осеменяване на свине да има волан стерилизатор за затопляне на вода и стерилизация на използвания инструментариум при връща вода. Сушилня-шкаф за стерилизация на стерилизирания инвентар при 140—150 С градуса, водна баня с претресач за поддържане на вода с постоянна температура 30 С градуса, в която се поставят банките с получената сперма и разредителя, микроскоп за преглед на спермата и броене на сперматозоидите с камерата на Бюркер, необходимия брой инфузионни апарати, катетри, бан-

Мероприятие с голям ефект

ки, мерителни цилиндри, вагини и др. Само при така подготвен пункт следва да започне осеменяването на свинете.

От голямо значение за получаването на по-малко повторки и на повече и по-жизнени прасета е храненето, гледането и използването на нерезите-производители. Преди всичко нерезите-спермодарители трябва да бъдат здрави, с добре развити полови органи, ясно изразена полово активност, да произхождат от родителите, преченени по потомство, а впоследствие и самите те да се преченят. Те трябва да се хранят по специални дажби според живото им тегло и използването. Така, например, за нерез с живо тегло 200—250 кг следва да се осигури в дневната дажба 4,9—5,2 крълъни единици и 670—780 грама смилаем белтък. При интензивно използване на нерезите всяка крълъна единица от дневната дажба трябва да съдържа не по-малко от 110—120 грама смилаем белтък (при младите 140—150 г), 6—7 грама калций, 4—5 грама фосфор, 8—10 грама готварска сол и 10—15 грама каротин. Такава дажба най-добре се осигурява, когато в нея участвуват, наред с царевичната и ечемична, овес или просо 30—40 на сто от хранителността на дневната дажба, 200—300 грама рибено или трупно брашно. При липса на брашна от животински произход се дава по 2—3 литра бито или цяло мляко. От голямо значение за осигуряване на каротин в дажбата е подхранването на нерезите през лятото със зелен фураж, а през зимата с моркови.

За поддържане половата активност на нерезите крайно необходимо е ежедневната разходка, която да бъде най-малко 2—3 км и то по възможност на пасище. През летните горещини животните да се изкъпват ежедневно и им се осигури проветрива стая. С оглед да не се претоварват нерезите, се изготвя план за скачките. Използването на нерезите без почивка води до влошаване на семенната течност, до повече повторки за свине и до намаляване броя на прасетата.

За успеха на осеменяването от значение е да се знае най-подходящия момент за осеменяване на развитите свине. Това налага да се използва нерез-пробник, който се пуца сутрин и вечер при свинете с външни признаци на разгоненост. Осеменяването следва да се извърши от 20 до 24 часа след началото на рефлекс на неподвижност и се повтаря след същото време.

Станцията за изкуствено осеменяване на селскостопански животни в Павликени и ръководството на ТКЗС в Карaisen още през 1964 година започнаха осеменяването на свинете на кооператива. Ръководителите и специалистите оцелиха добре значението на това ново зоотехническо мероприятие и направиха всичко необходимо, което зависеше от тях. Наместо беше изготвен конкретен и подробен план за приспособяването на един от обектите в пункт за осеменяване на свинете. За един непродължителен период от време беше направена лаборатория, случна зала, зала за осеменяване на свинете и отделение за нерезите, съгласно изискванията. Станцията пък оборудва пункта с всички необходими пособия за нормално протичане на работата и на 10 юни започна осеменяването на свинете.

Преди започване на осеменяването стопанството имаше 450 основи свине-майки, настанени в три съставни селища. За естественото заплъждане на тези свине

се поддържаха 38 нерези-производители и 10 ремонтни нережета. След започване на осеменяването и събирането на всички свине-майки в Карaisen, оставихме само 5 нерези-производители и един нерез-пробник, като стопанството се освободи от издръжката на 32 нерези. До края на 1964 година осеменихме 253 свине, от които се получиха средно по 10,4 прасенца от прасило, докато през цялата 1963 година са получени средно от свиня-майка по 9,7 прасенца. Отделни свине-майки опрасиха рекорден брой прасенца, като свиня-майка № 114 опраси 20 прасета. До началото на септември на настоящата година са осеменени 590 свине-майки, а до края на годината ще достигнат около 800.

За успешното внедряване на това мероприятие в ТКЗС Карaisen голям дял се пада и на техника-осеменител Кръстю Пачев. Той е добре подготвен както теоретически, така и практически. Основното, обаче е, че е упорит, работи с желание и прецизност и успя да създаде добри отношения с животновъдците, които са първите му помощници при осеменяването на свинете.

Във основа на получените резултати от осеменяването на свинете в ТКЗС — Карaisen, имаме пълното основание без страх да разширяваме това мероприятие в окръга. За ферми с над 250—300 свине-майки то трябва да стане единствения начин за заплъждане.

Решаването на въпроса за съхранението и транспортирането на семенната течност на нерезите, което ще стане в скоро време, ще ни даде възможност осеменяването да навлезе и във ферми с по-малък брой свине-майки. Осеменяването на свинете ще ни помогне и за бързото преобработване на нашето свинеферство от славинен в месен тип, каквито са изискванията както на международния пазар, такр и на нашия консуматор.

Симеон ЕРУСАЛИМОВ директор на Станцията за изкуствено осеменяване в град Павликени

В дните пред Националното съвещание на автомобилните предприятия за отчитане на съревнованието „На директна скорост“ и обмяна на опит в движението за комунистически труд, което ще се състои в Горна Оряховица, колективът на клона на ДАП — Велико Търново полага всички усилия да изпълни своите производствени задачи и да задоволи изискванията на гражданите. А безспорно, към работниците от транспорта тези изисквания са били винаги най-високи. Колективът на клона всякога трезво е оценявал своите възможности и постоянно е повишавал високостепенността към себе си.

От април предприятието ра-

Повече билки и диворастящи плодове

„Наркоп“ — Елена полага грижи за прибиране на „зеленото злато“ — билките — и за напълно оползотворяване на диворастящите плодове.

Планът за листа от „лудо биле“ е отдавна преизпълнен с 2200 кг. Далеч е преизпълнен и планът за подбела, маточината и глогвицата. При „Ловния дом“ в Балкана е вече подготвен 4 тона пулп от капини. В с. Яковци организирано се подготвя пулп от сини сливи.

Събирането на шипки, капини и други продължава усилено.

К. И.

Един добър колектив

С добро име се ползува колективът при дърводелската работилница на ТКЗС в с. Дъскоп. В него работят майсторите — Димитър Полтодоров, Драган Колев, Тодор Иринец, Асен Калинов под ръководството на Йордан Добруджалев.

Разликата в годините и сръчността през време на работата не пречи на петимата майстори да се разбират и уважават винаги добре. Това единство и любов един към други им помага винаги навреме и качествено да изпълняват всички поръчки както на стопанството, така и на кооператорите в личните им домакинства. А те не са малко. Щом дойде нов камин в стопанството, докарват го пред работилницата. Майсторите бързат да му направят карусерия. Като се завърши нова стопанска стора, вратите и прозорците те ще изработят и т. н. Няма трудов процес, където да не е пишла изкусната ръка на майсторите-дърводелци.

Те често си спомнят какво беше в началото, когато се учредили стопанството и образували дърводелската група. Нямаха машини. На ръка режеха всичко. А за по-големи поръчки ходеха в Павликени.

Сега имат много работа, но тя не им тежи. Имат си нови машини. И най-важното — разбират се добре. А това е най-голямата сила за един колектив. В единството им се крие и техният успех. Всички ги обичат и ги съчат за пример.

Младен ЯНАКИЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Дъскоп

С по-голяма възискателност

Георги Енчев — 195 на сто. Богдан Никифоров — 187 на сто. От шофьорите на пътническите коли са преизпълнили своите планове Георги Порта-нов, Марин Тодоров, Илия Досев, Иван Белчев, Антон Дончев.

Не би било пресилено да се каже, че колективът е изнамерил една много интересна форма на работа с изоставящите. Това е така наречената „критична седмица“. Възникна това е един вид бойкотирание на лошокачествената работа както на отделни хора, така и на цели бригади от страна на целия колектив. Провеждат се интерес-

ни и съдържателни разговори — „Хуманни отношения и взаимно уважение между хората“. Никаква дружба не е възможно без взаимно уважение.

Работниците от клона са дали обещание: в чест на Националното съвещание — нито едно нежеливо отношение към пътниците. Бригадите на товарни автомобили са дали допълнителни обещания, а шофьорите Йонко Владимирова, Йордан Христов, Тодор Пангелов, Димитър Събев и Димитър Зарзаланов са обявили съревнование на целия колектив.

Иван ДОНЧЕВ

ПОГЛЕД КЪМ ГОДИШНИЯ ПЛАН

Неотдавна работниците, специалистите и служителите от Дървообработващия завод край Велико Търново получиха радостна вест, че тяхното предприятие ще носи името на Димитър Благоев. Вдъхновеният и упорит труд роди първите трудови дела, които след всеки изминат ден се множат. Няколко цеха преизпълниха деветмесечните си планове и с това допринесоха за изпълнението на годишното заводско обещание.

Между тях е и тридесетчленният колектив на Цеха за амбалажно производство. Неговите труженици изпълняват операции, които изискват голяма сръчност и умение. Те изработват каси за хранителни продукти (една част от тях и за износ), рамки за стъклена ва-та, дървени павета и др. Въпреки сложността и „тънкостта“ на тяхната работа, този единствен младежки цех в завода повече от година е дал обещание и продължава да работи под девиза „За продукция без рекламации по качеството“. И не само това. Мислите и желанията на всички сега са насочени към една цел — до 7 ноември да изпълнят годишния си план.

И това си обещание те ще изпълнят, защото повече от година вече цехът живее, като едно голямо и дружно семейство. От оня ден, в който колективът се включи в движението за комунистически труд, през ръцете на деветте бригади преминаха много кубически метра дървен материал. Мнозина от работниците станаха знатни хора на завода и окръга.

Георги Коларов, Ценка Ангелова, Иван Радев, Никола Тодоров и Никола Никифоров са ударници на комунистическия труд. Не е по-малко и числото на останалите ударници.

Този боен колектив, начело с шестимата комунисти и ударници, най-много допринесе за изпълнението на деветмесечния план 117,96 на сто, зад който цифра се крие надпланова продукция за повече от 11 000 лева.

Наличието на този аванс настръхна майсторите и работниците от цеха, които отлично владеят по няколко операции, да запазят и през следващото тримесечие знамето на първенството в завода и предсрочно да изпълнят годишния план.

М. МАНОЛОВ

С изпълнени задачи

Работниците от содомимонидната работилница при потребителната кооперация в Овча могила работят упорито за изпълнението на производствените си планове. Те вече преизпълниха предвидените по годишния план 197 тона напитки.

Работническият колектив при керамичния цех в селото е съвсем малък — състои се от 32 души. През тази година за разлика от друг път, в тяхна помощ има механизация.

Благодарение на нея и на старанията на колектива, поставените задачи се изпълняват успешно, а плановете се преизпълняват. Води се и системна борба за намаляване на брака и успех в това отношение има — при план 2,50 на сто, досега е постигнат 2,10 на сто.

П. ПАЧЕВ

Колективът на пощенската станция в Полски Тръмбеш вече изпълни деветмесечния си план.

Той даде обещание до края на деветмесечия да даде още 3400 лева приход над плана.

М. КОНЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ — гр. П. Тръмбеш

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 112, 18, IX, 1965 г.

РОЛЯТА НА ПРАВИЛНОТО НОРМИРАНЕ НА ТРУДА

В текстовото предприятие „В. Мавриков“ — Велико Търново от години наред се работи за подобряване нормирането на труда. А от няколко години успешно се прилагат единните норми на обслужване за дъщерните системи машини, отдела се голямо внимание на все по-широкото прилагане на научно-техническите норми.

Ползувайки разработките на нормативно-изследователски от биро по текстил към Комитета по труда и работната заплата, бяха въведени научно-технически норми при редица производствени операции. Някои пък са разработени от сътрудниците на отдела „Труд и работна заплата“ в предприятието. Затова допринасят и съществено на обществени начала по нормиране и заплащане на труда, както и широкото привличане на специалисти, майстори и работници в предварителната разработка на нормите.

Много стопански ръководители се страхуват от научно-техническите норми и от нормите, заснети по пътя на научното изследване на разходите на

време под претекст, че ще се намали работната заплата. Ако обаче сравним заплащането през юли 1962 години и юли 1965 година за основните отрасли на производството, виждаме следната картина:

средна работна заплата на ден по основни отрасли юли 1962 г. 1965 г.	
1. Предметство	3,13 лв. 3,74 лв.
2. Тъкачество	3,10 лв. 3,42 лв.
3. Пресуване	3,08 лв. 3,51 лв.

Освен това, осъществявайки мероприятия за повишаване квалификацията на работниците и овладяване на чужди опит, с всяка изминала година се намалява числото на онези работници, които не изпълняват трудовите си норми. При единна норма на обслужване при преденето 760 времетрае втора година се стига до около 1000 времетрае.

В подготвяната за преминаване към новата система на планиране и стопанско ръководство беше правилно оценена ролята на нормите. Затова, ползувайки анализа по артикули и производствени операции, бяха приведени всички действащи норми в съответствие с

изискването на новата система за най-правилно разпределение на работната заплата. Освен това, изпълнявайки собствените си мероприятия за правилно прилагане на новата система, през последните месеци беше разширена сферата на влияние на нормите, като повлия изриц фактор в изпълнението на производствения план и реализиране на повече чист доход.

До въвеждането на новата система се търпяха цели производствени участъци и операции на повремено премиялно заплащане. Това не стимулираше достатъчно, държеше се повече работници и разходът на труд за единица продукция беше значително по-голям. Сътрудниците на отдел „Труд и работна заплата“, съвместно със специалистите от съответните цехове, разработиха нови форми за нормиране труда на тези участъци и операции, които не се поддават на пряко нормиране. Така например в участък „Батак“ и участък „Дараци“ бяха въведени колективни косвени разценки. Такива разценки се въведоха и при

групата преносвачи на материали. Резултатът още първия месец бе повече от положителен. Броят на загите работници в тези участъци бе намален със 7 човека, рязко се подобри общото и изпълняването на машините и се подобри качеството. Наред с това нарасна средно с 12—15 лева заплатата на всеки работник от тези категории и участъци.

С това мероприятие беше ликвидирано текущият сред тези категории работници. Повишаването на заплатите им ги подтикна към отлична работа.

В разяснителната работа ударението се поставяше върху това, че сега работната заплата зависи от количеството и качеството на продукцията, от която се реализира чистият доход на предприятието. Добрите резултати още от първия месец позволиха да се изплащат не само тарифната и разценъчната заплата на работниците и служителите, но и да се дава авансово една част от печалбата под форма на увеличаване основната база за участие в раз-

пределение на печалбата. Това създаде увереност и спокойствие в колектива ни и го стимулира за още по-упорита работа. С всеки изминал месец положителните резултати растяха, защото те се опираха на здрава база и когато изтече първото тримесечие, което беше първо за нас по новата система, икономическите резултати показваха, че добре се е потрудил нашният колектив.

Но и тук при разпределение на печалбата ние сериозно бяхме поразително, предварително, за да бъде и тя стимул за повече производство при това с по-високо качество. Разработената и утвърдена от производствения комитет наредба за разпределение на работната заплата предвиждаше редица качествени изисквания както към техническия персонал, така и към работниците. Раздадената печалба стимулира всички за по-добра работа и сега всеки се стреми да даде повече и по-високо да изпълни нормите си и плана.

Др. ВЕЛЕВ

К. РУСАНОВ

ОТ ЕШЕЛОНА НА ТРУДА

В ЕЧЕ ТРЕТИ ДЕН вали сняг. Преспи осеяха шосето София — Варна. Колко ли беше часа? Движението почти замря. Трябва да е превалило нощ. Само една светлинка още беше будна — прозорчето на кантона на кръстачката под гр. Лясковец. Загряват добре, по шосето крачеше кантонертът. Той се виждаше в непрогледния мрак.

Като наближи язовира, той се спря. Следи на някаква кола влизаха направо във водата. Светна с фенерчето и бледата светлина освети задната част на „Прага“ със софийски номер. Въпреки студа, кантонертът влезе във водата. Бръкна в студените води и извади една шуба. Сърцето му се сви. Ами ако хората... Бръкна още веднаж и...

В кантона двама души намират топлина и сърдечен прием. Двама пострадали шофьори са спасени.

ТОВА Е ЕДИН от многото случаи станали в живота на един скромни и трудолюбив служител от пътно управление — Горна Оряховица.

... 1949 година, Оттогава той свързва своята съдба със съдбата на участъка. Поверят му най-трудния — от главната пътна магистрала, София — Варна, пътя Кесарево — Железари. В този труден пътен профил дните се зареждат като на броецница. Няма шофьор, който да не влигне ръка за поздрав на Борис Тасев. Няма човек, който да не му се усмихне. Постоянно на път. Ше постави табела. Ше провери дали пътят не е насечен или повреден. Ше провери фидан-

ките.

ПОСЛЕДЕН ЗАВОИ на тоя уморителен път из височините на Железари. Но тук става най-лошото. „Мерседесът“ изревава и със страшна сила полита по стръмината. Запъхтян бай Борис пристига на мястото на произшествието. Следи от убийство няма. Но къде е шофьорът? Страх и малодушие обхващат шофьора и той решава да се удави.

— Каква глупост щях да направя, — признава после той, Стиска здраво ръката на своя спасител и дълго му благодари: — Бай Борисе, няма да забравя добрината ти.

Д ОБРИНА или просто човешки дълг? Колко хора е приютил в белствия, в късен час! Преди, кантона на кръстачката никой не забелязваше. Занемарен и лошо поддържан. А сега? Занемарено, „одрипано“ кантонче смъкна старата премяна. Приветливо и чисто, кокетна беседа за пътници по линията за гр. Велико Търново.

... Радостта на бай Борис. За него ще си спомнят служителите от Окръжната болница в гр. Варна. Благодарност ще му изкаже и шофьорът на катастрофирал камion с ценен товар за чужбина. Много са хората, които могат да кажат: „Благодарим ти, бай Борисе, Железари ти здраве и дълъг живот“.

В скоро време кантонът ще стане един от най-хубавите. А когато големият труд бъде възнаграден с голямата награда „образцов кантон на управлението“, сигурно бай Борис, той твърд човек ще се просъзлзи. Един дълъг, изпълнен с непрекъснат труд, живот за благо на хората, един живот на човек от ешелона на труда.

Ан. ГЕЦОВ

БЛАГОДАРНОСТ И ПОХВАЛА

ИЗПОЛЗВАЙКИ отсъствието на мен и жена ми, когато сме били на работа, на 7 август т. г. неизвестен крадец влиза в дома ми и открадва 305 лева, един вълнен мъжки костюм, една дамска вълнена жилетка, памучен плат и др. Веднага след като констатирал крадбата, аз уведомих органите на Народната милиция. Макар че другарите се отнесоха със загриженост и веднага се заеха с издирването на крадеца, аз не вярвах, че е възможно това да стане. Бях се помилвил вече с изчезналите пари и вещи.

Каква беше изненадата ми, когато на 24 август ме извикаха в Окръжното управление на МВР — Велико Търново и ми предадоха всички откраднатите неща.

Извазвам най-сърдечна благодарност на другарите от Народната милиция, които издиряха крадеца.

Петко Парушев
чело Орловец

ПРЕЗ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИТЕ празници кооператорката Иванка Йонданова Банчева от с. Паскалевец отива на гости при близките си в родното си село Денчевци, Габровско. От гара Дряново тръгва пеш, защото е изпуснала рейса, а разстоянието е малко. На шосето тя намира един портфейл с две спестовни книжки с наличен влог 150 лева и комсомолска членска книжка № 596382, издадена в град Русе.

Веднага след като се връща след празниците в Паскалевец, Иванка Банчева занася намерените вещи на зам. председателя на селския народен съвет, който ги изпраща на собствениците им Елена и Ламби Момкови, родом от с. Ценово, Русенско, работници в ДЗС — с. Ресен.

Младен Минчев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Дъбнос

Нови придобивки

Жителите на квартал „Стефан Петков“ в Елена, както и съседните махалички: Казаци, Боевци и Долни Геновци имат нови и хубави придобивки.

В отговор на желанието на трудовите хора, Потребителната кооперация наскоро откри в квартала магазин за плодове и зеленчуци. Беше построен и павилион, в който кооперацията обзаведе магазинче със стоки от първа необходимост.

За тези придобивки е безкрайна благодарността и радостта на населението от този край.

К. Василев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Елена

Гаранция за високи добивки

Механизаторите в с. Мирово са на своя трудов пост. Те посрещнаха Празника на свободата на полето, усилено извършвайки дълбока есенна оран. Седемдесет на сто от площите са вече изорани. Образцови механизатори на своя трудов пост са Обрешко Досев и Минчо Генчев.

Наред с това се извършва и предсеитбена оран. Механизаторите знаят, че от качеството на дълбоката и предсеитбената оран зависят добивите през следващата година. Затова те се съревновават за висококачествена работа.

Петър Ив. Петров

ПРЕД ПАМЕТТА НА ЗАГИНАЛИТЕ

В ЧЕСТ на 21-та годишнина на Девети септември бяха организирани много срещи с активни антифашисти, вечери, излети до лобни места на паднали в борбата против фашизма и капитализма. На 7 септември Закопският комитет на ДКМС и ДОСО при Държавния машиностроителен завод в Павликени организираха мотопроход до лобното място на Иван Николов (Велко), партизанин от Габровско-Севлиево партизански отряд. Спомени за живота и делото на героя разказа Иван Стойков, работил в завода. Участниците в мотопрохода поднесоха венец и с едноминутно мълчание почетоха светлата памет на Иван Николов.

Като се завърна в Павликени колоната мотористи поднесе венец пред паметника на Илия Златев (Камени), участник в Горнооряховския партизански отряд.

М. Тонева

Н. Недев

НА МЯСТОТО, край с. Константиново преди 22 години, два дни преди изгрева на свободата загинаха техните патрони Христо Станев (Младен) и Иван Калчев (Тинко), участниците в бригади „Младен“ от пеха „Персийски килими“ и бригади „Тинко“ от пеха „Жанкарлови тълкани“ на Градския промкомбинат в Елена, приеха закони на работническата чест. С голям интерес изслушано слобото на Анастас Ценов, бивш партизанин от Еленската партизанска чета. Членове на бригадите положиха венци пред паметната плоча и обещаха с чест да изпълнят приетите закони на работническата чест.

К. Василев

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 20 до 26 септември следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Бълчищата“ — Исирево; „Велико Търново: „Джузепе във Варшава“ — Бабет отива на война“ и „Испити“ — Трудов фронт — Велико Търново; „Къс синьо небе“ и „Фатална прилика“ — Аленко Константинов — Свищов; „Панорама на кръшките“ и „Вирвайте ми, хора“ — Академия — Свищов; „Моля, опаквателната книга“ — Напред — Горна Оряховица; „Корабът-фар“ — Вирвайте ми, хора — Кармен Джонс — М. Търнов; „Павликени: Некавана любов“ — Да бъдеш или да не бъдеш — Симфония в злато — Христо Ботев — Лисковец; „Произшествие“ и „Лимонаденият Джо“ — Христо Ботев — Елена; „Кръят на ваканцията“ — Невесинската пушка — Специалист по всичко — Коста Стоянов — Понски Тръмбеш — Късно небе — Невесинската пушка — Специалист по всичко — профсъюзно кино — Хар. Стоянов — гара Горна Оряховица; „Ванина Ванини“ и „Любов с един поглед“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново: „Иванко“ от Васил Друмев, на 25 и 26 септември, събота и неделя във Велико Търново премиерни спектакли:

ФУТБОЛ

„Б“ РФГ: „Локомотив“ (ГО) — „Чавдар“, „Светлавина“ — „Етър“, „Спартак“ — „Септември“, „Болов“, „Левски“, „Миньор“, „Венковски“, „Добруджа“ — „Кърпачев“, „Ст. Костов“ — „Завдар“, „Локомотив“ (Мз) — „Локомотив“ (Рел), „Сеп. слава“ — Тигант.

ЖП депо — „Вечвой“, Г. Генев — „Раковски“, „А. Кънчев“ — „Владислав“, „Левски“ — ДМЗ; Червено знаме — ДЗЗ; „Локомотив“ (Сев.) — „Вотс“, „Локомотив“ (Др.) — „Академик“.

ПРОДАВАМ мотоциклет с кош М-61 по споразумение.

Тел. 34—98, В. Търново.

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ — СЕЛО ГОСТИЛИЦА, ГАБРОВСКИ ОКРЪГ

ИМА

ВАКАНТНА ДЛЪЖНОСТ за редовен правоспособен учител-инструктор по кормилна практика. Постъпване веднага.

ОТ УЧИЛИЩЕТО

1—1

ОБРАЗЦОВО НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ

„БАЧО КИРО“ С. БЯЛА ЧЕРКВА, ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ

ТЪРСИ

преподаватели по музика за класовете по акордеон, цигулка и пиано в Детската музикална школа.

Справка: Канцеларията на читалището.

1—1

ГП „ХЛЕБНА ПРОМИШЛЕННОСТ“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

КВАЛИФИЦИРАНИ РАБОТНИЦИ ЗА ПРОИЗВОДСТВОТО НА ХЛЯБ И ЗАКУСКИ — III И IV РАЗРЯД.

Справка: Телефон 28—12 и 27—12.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

1—1

ТПК „НОВОСТРОЙ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

търси

ДЪРВОДЕЛЦИ-МЕБЕЛИСТИ — квалифицирани и начинаещи; 2. ТЕХНИК по дърводелски машини. Постъпване веднага.

3—3

АСО „РОДОПА“

СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че

ще се раздава

фураж

И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА

9—5

За вашия есенен модел!

дамски манта

от „ФЛАКОНЕ“, „ПАЛ-МЕРСТОН“ 10/1, „ТРАВНА“, „МОХЕР“, „ДАМСКО МАНТО“, ТРОПИКАЛ КАШИРАН С ДУНАПРЕН Различни модни десени и разцветки.

модни рокли

от ТРОПИКАЛ, „РАДОСТ“, „МЛАДОСТ“, „КУБА ХАВАНА“ и други, изработени в богат асортимент десени, разцветки и модели с подходящи гарнитури и комбинации.

РАЙОННА ПРОЕКТАНТСКА ОРГАНИЗАЦИЯ — Велико Търново

ТЪРСИ МАШИНИНИ ИНЖЕНЕРИ И ТЕХНИЦИ ЗА ПРОЕКТАНТИ

Заплащане по щатна таблица. Справка: Телефон 23-53. 2—2

СЪОБЩЕНИЕ

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — гр. Велико Търново произвежда всякакъв вид надгробни паметници и огради от мозайка и бял русенски камък. Желаете да се отнесат до погребално бюро.

тел. 39—68.

1—1

27)

Хуго Йорд, бащата на Лина, неодавна се бе върнал от плаване. Това беше типичен моряк. Бавен, спокоен, с обезцветени, присвити очи. Той беше с нисък ръст, както и дъщерята, но набит, широкоплещест, с тежки ръце. Вълните на малката, плътна стисната уста имаше две дълбоки продълговати бръчки. Корабът, който той плаваше, принадлежеше на немци, и екипажът беше само от немци. Те ходиха в Мурманск за дървен материал. На връщане се раздвижили ледовете. Корабът заседнал. От налягането на леденото поле се спускала обшивката, гръбният винт бил счупен.

Но капитанът не искал да извика светски спасителен кораб. Те дрейфували заедно с леденото поле, опитвайки се със собствени сили да направят ремонт.

А после започнала буря с виелици, ледените полета се разпукаха и всички бяха заваренило лошо, ако не се е приближила една светска зверобойна шхуна.

Хуго Йорд каза на Вайс наръщено: — Тези светски момци от зверобойната шхуна поправиха нашия кораб така, сякаш опасност заплащаваше не нас, а тях. После, когато ние отново се окахме в движение, нашият капитан покани при себе си в каютата техния шпикер и боцмана на почерпка. И каза:

в. „БОРБА“
Стр. 4, гр. 112, 18, IX. 1965 г.
Индекс 21301

роман от съветския писател
Вадим Кожевников*

„А ние нали сме немци.“
„Е и какво? — каза шпикерът. После той видя на масата на капитана вимпел с пречупен кръст и запита: — Вие какво, да не сте фашист?“
„Да, — отговори капитанът, — именно.“

Тогава те двамата — и шпикерът, и боцманът — мълчаливо надянаха бушлатите и шапките. Капитанът запита: „Съжалявате ли, че сте ни спасили?“

Шпикерът каза: „Горизонтът няма да ви стигне. Мога да ви отточа тон и половина, като търпящи бедствие. У вас в кубрика има лед. командата даже няма с какво да се постоли!“

После, когато тръгнахме, на шхуната вдигнаха платната. Излиза, че руските моряци са ни дали последното си гориво. Всичко това Хуго разказваше откровенно, мрачно, сякаш е обиден от нещо.

Иохан, потискайки вълнението си, запита: — Но нали на море винаги така се полага да се постъпва? — А на земята? — запита Хуго.

На Иохан много се хареса Хуго, но той избягваше да се среща с него. Немците от „Народното обединение“ говореха за Хуго като за чужд човек. Общуването с него можеше да навреди на Вайс.

Поради тези причини той беше принуден да се държи предпазливо и с Лина. Тя отначало пишваше това на срамежливостта на Иохан. Сама го молеше след вечерите в „Обществото“ да я изпраща до в къщи. Вземаше го под ръка, заглеждала се в неговото загрижено лице, едва ли не изправяйки се на пръсти за това.

Тя имаше свободен и жив ум. Изпийвайки скрита нежност към тази девойка, мъченик се отзова, че той е дълъг, срещай-

ки се с нея, да се преструва, да я мамат, да скрива своите убеждения и мисли, в това време, когато понякога го обхващаше желание да блесне със своите знания, които е принуден да крие също така, както и своето чувство към нея, което той нямаше право да изказва. Той намръщено мълчеше, бързаше по-скоро да я доведе до дома. Тя едва го догонваше, ситнейки с малките си краченца. Мило се съредеше. Говореше, че въобще няма защо да бърза с в къщи и че и се харесва да крачи ей-така редом с Иохан, където и да отидат. Смейше се, прикривайки лицето си, от което светеха тъмносините сериозни, чакански очи.

И как вършайки се в дома си сам, Иохан даваше воля на мечтите и мислено говореше онова, което би искал да каже на девойката. Но още същия момент той рязко се отърсваше, защото даже в мислите той нямаше право да се отлъчва от Иохан Вайс. Няма у него такова право, даже ако това е необходимо за душевен отпих. Пък и той не смееше да се наслаждава от душевен отпих, ако при това може да бъде въвлечена в някакво празно заблудение тази девойка, ако това послужи като причина за нейната мъка.

Той престана да се среща с Лина.

А след известно време Хуго Йорд се пае на норвежки танкер и семейството му се пресели в Осло.

Иохан лойде в пристанищият чак тогава, когато пътническият параход, на който се намираше Лина, вече напускаше рейда.

От палубата на големия бял параход се носеше музика. Вълните с базалтов цвят се удържа тежко о причалища.

Стойки на студения мокър вятър, одухан от горчив воден прах, Иохан с тъга и вълнение мислеше, че никога вече няма да му се удаде да види Лина. Какъв ли ще остане той в нейната памет?

Сега, седейки в тази стая и гледайки Ангелика, без да изпитва ни най-малко вълнение, той спокойно и шателно обмисляше как следва да се държи по-нататък с тази девойка, за да й привлече вниманието и да предизвика у нея желанието да му окаже поповителство. Това би било така полезно за разбирателство на Вайс. Покровителствувайки го, тя искрено се гордееше с него. Но какво именно може да предизвика симпатии у Ангелика?

Вайс забеляза подчертаната почитливост, която проявяваша към тази девойка всички гости. Даже майка й, тази властна жена, трепереше пред нея. И оная приемаше всичко, като нещо необходимо.

Между това подадоха десерта. Вайс отново се оказа редом с Ангелика.

— Как намерате Лицманна? — небрежно запита Ангелика, сякаш чак сега забеляза своя съсед.

Ангелика вдигна вежди: — Вие нямате ли собствено мнение?

Иохан, смело гледайки в лицето на Ангелика, каза: — Струва ми се, фройлайн, че вие сте свикнали у вас в дома всички да споделят вашето мнение.

— Така ли мислите за мене? — Така ми се стори.

— Вие, очевидно, сте от ония, които считат, че жената е задължена само да аккомпанира на гласа на мъжа.

— Но вие не сте от тях. — Да, вие сте прави. Аз даже пред самата себе си не обичам да си признавам грешките.

— Бисмарк твърдял: „Глушците говорят, че те се учат от собственения си опит, аз предпочитам да се уча от опита на другите“.

— Но вие сте образован! Вайс вдигна рамене.

— Книгите са добри светлинници. Но даже хиляда съвета не заменят хиляда фенинга.

— Здрава мисъл. Харесва ли ви у нас?

— Бих могъл да кажа, че повече от всичко тук ми се харесват вие. Но няма да кажа това.

— Защо?

— Вие ми оказвате гостоприемство и трябва да бъда благодарен на фруа Дитмар за това.

Очевидно тя ви е говорила за мене и е молила нещо за мене.

— Възможно.

— Значи, ако аз ви бих казал, че вие тук сте ми по-мила от всички други, бихте сметнали това за лицемерие.

— А вие, оказва се, сте пряк човек.

— Радвам се, ако сте разбрали това.

— Вие предполагате ли, че съм способна да оценя това?

— Именно на това и разчитам. — Но вие ме вжидате за първи път, откъде тази увереност? — Интуиция, — каза Иохан. — А ако сте сгрешили?

Иохан разпери ръце: — В такъв случай, ако някога имам деца, то баша им ще е шофьор. Само това.

— А би ви се искало баша им да е генерал, нали?

— Както започвате, фройлайн, — пошегува се Вайс.

— Добре, — каза Ангелика. — ние ще обсъдим това още веднаж. — След няколко минути произнесе сериозно: — Откровеност за откровеност. Много уважавам фруа Дитмар. Има обстоятелства, заради които аз бих била принудена да изпълня молябата й за вас. Вие знаете ли за тях?

Вайс се поколеба, после реши: — Та нали фруа Дитмар не криеше това.

(Следва)